

**Faculty of science
Biology department- zoology section**

PRACTICAL HISTOLOGY

Fixation, tissue processing, mounting and staining

By: Shirin Kashfi

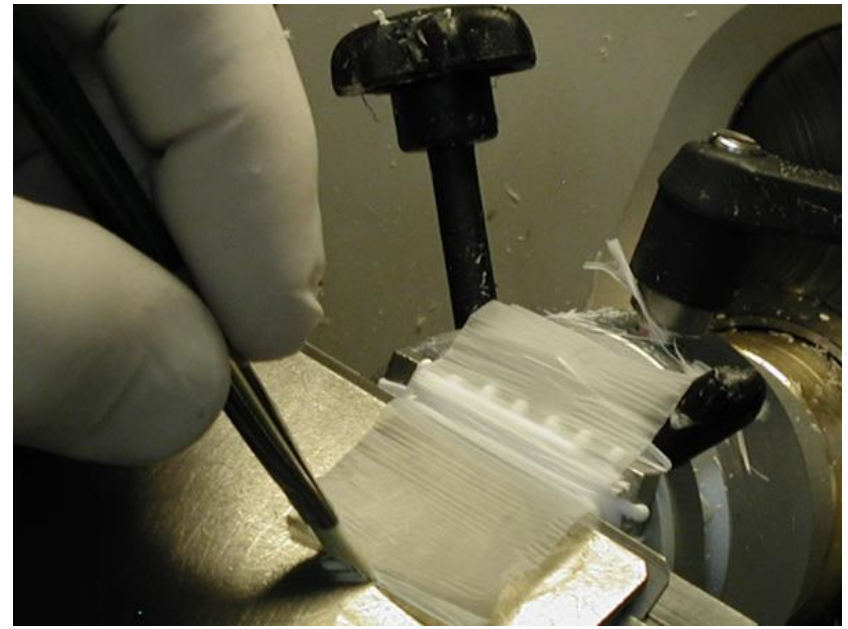
○ اغلب بافت های تازه بسیار نرم هستند و به آسانی پاره شده یا صدمه می بینند و بنابراین تهیه برش نازک از آنها امکان پذیر نمی باشد مگر اینکه به صورت شیمیایی حفظ یا تثبیت شوند به صورتی که در هنگام برش زدن، حمایت شوند. به طور کلی دو روش برای فراهم آوردن چنین حمایتی در هنگام برش زدن وجود دارد:

۱- می توان بافت را به صورت یخ زده برش زد. به این نوع برش ها، **برش های یخ زده (frozen section or cryosection)** گویند

۲- در روش دیگر می توان یک مایع را که متعاقباً به جامدی با خواص فیزیکی مناسب تبدیل می شود و اجازه گرفتن برش های نازک را می دهد به بافت وارد نمود. پارافین نمونه ای از این مواد است. به این نوع برش ها، **برش های پارافینی (paraffin section)** گویند

*برش های یخ زده کیفیت کمتری نسبت به برش های پارافینی دارند و در مواردی که نیاز به بررسی سریع بافت باشد، تهیه می شوند

CRYOSTAT MICROTOME

- میکروتوم های یخچال دار که به نام cryostat microtome شناخته می شوند
- برای تهیه برش های یخ زده نمونه در محیط ژل ماندی غوطه ور می شود که در هنگام یخ زدن تراکمی مشابه تراکم بافت یخ زده پیدا کند مانند پلی اتیلن گلیکول و پلی وینیل الکل

آماده سازی بافت (TISSUE PROCESSING) برای تهیه برش های پارافینی

○ به مرحله‌ای که در طی آن بافت گرفته شده از انسان یا جانور تثبیت شده و به طور کامل در یک موم بافت شناسی مناسب غوطه ور می شود به صورتی که آماده برش زدن توسط دستگاه میکروتوم شود، «آماده سازی بافت» گویند

○ آماده سازی بافت شامل چهار مرحله است: تثبیت، آبگیری، شفاف سازی و آغشته سازی به موم (پارافین)

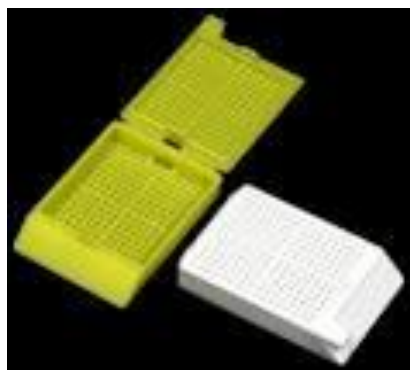

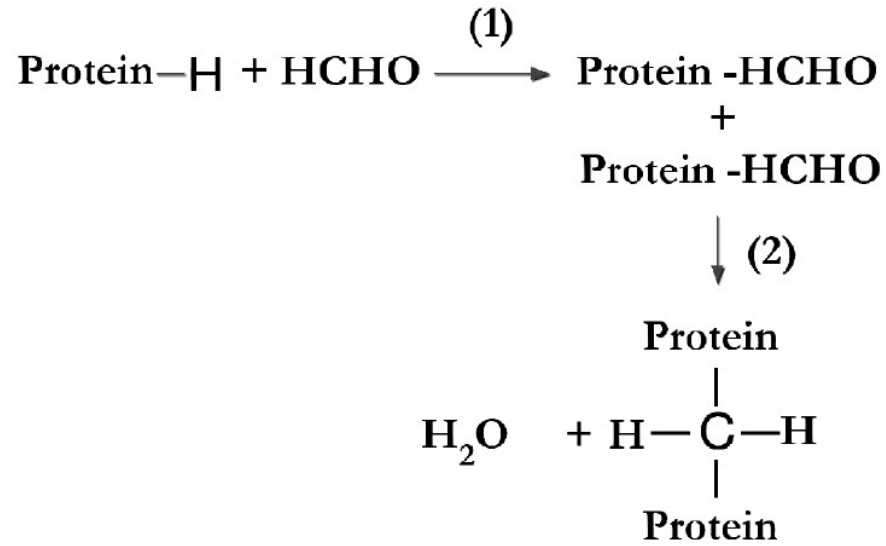
Source: Anthony L. Mescher: Junqueira's Basic Histology, 14th Edition.
www.accessmedicine.com
Copyright © McGraw-Hill Education. All rights reserved.

۱- تثبیت کردن (FIXATION)

- مهمترین بخش همه تکنیک های بافت شناسی و سلولی، حفظ بافتها به صورت طبیعی خود است. برای حصول به این هدف تکه های بافت یا گسترش ها در یک مایع تثبیت کننده (fixation fluid) غوطه ور می شوند. باید تلاش نمود این کار بلافاصله بعد از برداشت نمونه از انسان یا جانور آزمایشگاهی در همان محل برداشت انجام گیرد. در غیر این صورت نمونه باید فوراً به آزمایشگاه حمل و بلافاصله در تثبیت کننده قرار گیرد.
- اصولاً تثبیت کننده ها با غیر فعال کردن آنزیم های لیزوزومی از اتولیز جلوگیری می کند و نیز ساختارهای درون و بیرون سلول را با مقاوم کردن ماکرومولکول ها نسبت به حل شدن توسط آب و سایر مایعات، پایدار می کند. تثبیت کننده ها همچنین از رشد باکتری ها و قارچ ها که موجب فساد می شوند، جلوگیری می کنند.
- تثبیت کننده ها برای نیل به هدف حفاظتی خود یا با انعقاد پروتئین ها یا افزودن ترکیبات اضافی به آنها، یا ترکیبی از هر دو موجب غیرفعال شدن آنزیم ها و در نتیجه جلوگیری از اتولیزی می شوند. برخی از چربی ها، پروتئین ها، کربوهیدرات ها و مواد معدنی در صورت محلول بودن توسط مایعات تثبیت کننده خارج می شوند.
- معمولاً فرمالدهاید (Formaldehyde) با غلظت ۴٪ یا فرمالین با غلظت ۱۰٪ برای تثبیت کردن به کار می رود
- عمل تثبیت کردن در حرارت اتاق انجام می گیرد
- بسته به اندازه نمونه ۶ تا ۲۴ ساعت زمان برای تثبیت کردن لازم است
- نمونه ها در سبد های ویژه یا ظروف مناسب با ذکر مشخصات قرار می گیرند

اهمیت تثبیت کردن

○ جزئیات مورفولوژی اصلی نمونه تنها زمانی قابل استفاده است که نمونه به خوبی تثبیت شده باشد

○ در پی تثبیت کردن ضعیف نمونه ها:

- انجام برش روی آنها به سختی و با مشکلات بیشتری انجام می گیرد
- مورفولوژی نمونه ها حتی با وجود انجام دقیق بقیه مراحل آماده سازی و برش گیری درست، به خوبی نشان داده نمی شود

۲-آبگیری (DEHYDRATION)

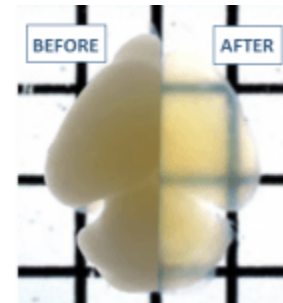
- به دلیل اینکه پارافین هیدروفوبیک (غیر قابل حل در آب) است، قبل از آنکه نمونه در پارافین قرار گیرد باید آب آن حذف شود. این عمل با فرو بردن نمونه ها در محلول هایی از الکل اتانول که از رقیق به غلیظ مرتب شده اند و در نهایت به الکل خالص و کاملاً بدون آب می رسند، انجام می گیرد

۳- شفاف سازی (CLEARING)

○ با وجود اینکه تا این مرحله نمونه کاملاً فاقد آب است ولی هنوز نمی توان در آن پارافین نفوذ داد زیرا الکل و پارافین قابل حل در یکدیگر نیستند. بنابراین از یک حلال حدواسط استفاده می شود که هم با الکل و هم با پارافین قابل اختلاط است. این حلال جایگزین اتانول می شود و سپس در مرحله بعد خود توسط پارافین ذوب شده جایگزین می گردد. این مرحله شفاف سازی نامیده می شود. دلیل این نامگذاری این است که برخی از مواد مورد استفاده در این مرحله به دلیل ضریب شکست نسبتاً بالاتر، موجب شفافیت بافت ها نیز می شوند. نقش مهم دیگر مواد شفاف کننده حل و از بین بردن چربی بافت ها است که در صورت باقی ماندن از نفوذ پارافین جلوگیری می کنند.

○ معمول ترین ماده شفاف کننده گزلیل است و چندین مرحله عبور دادن از گزلیل لازم است تا کاملاً جایگزین اتانول شود.

۴- آغشته سازی با موم (INFILTRATION WITH WAX)

○ در این مرحله یک موم مناسب بافت شناسی در بافت نفوذ داده می شود. اگرچه برای سال ها مواد مختلف برای این منظور مورد استفاده قرار گرفته اند، موم های بافت شناسی بر پایه پارافین متداول تر هستند. پارافین در ۶۰ درجه سانتی گراد مایع است و می تواند به داخل بافت نفوذ کند و سپس تا دمای ۲۰ درجه سانتی گراد سرد می شود که در این دما جامد شده و می توان از آن برش های منسجمی تهیه کرد. گاهی این موم ها مخلوطی از پارافین خالص و چند ماده افزودنی دیگر مانند انواع رزین ها هستند. این فرمولاسیون ویژه خواص فیزیکی مناسبی دارد که باعث می شود موم به داخل بافت نفوذ کند و بتوان بافت را تا ضخامت حداقل ۲ میکرومتر در دستگاه میکروتوم برش زد و نیز برای باز شدن روی آب در هنگام شناورسازی در حمام آب گرم، انعطاف پذیری کافی دارند.

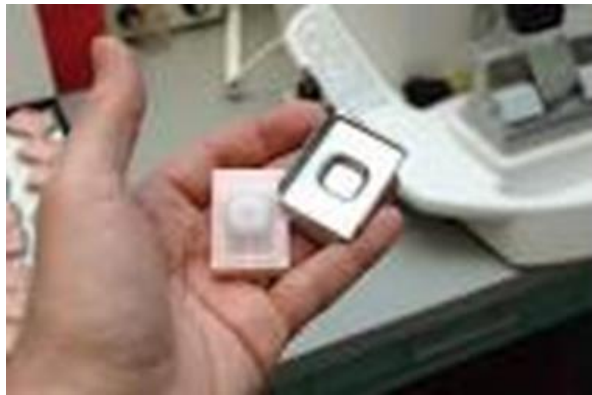

دستگاه آماده سازی خودکار بافت

قالب گیری (EMBEDDING OR BLOCKING OUT)

○ هنگامی که نمونه کاملاً با موم آغشته شد باید قالب گیری شود تا بتوان آن را به دستگاه میکروتوم متصل نمود و برش گیری کرد. برای این مرحله قالب تا حدی از موم ذوب شده پر می شود و سپس نمونه با دقت و در جهت مورد نظر در موم قرار می گیرد. پس از آن بقیه فضای قالب با موم ذوب شده پر می شود. توجه به جهت قرار گیری نمونه در این مرحله بسیار اهمیت دارد، چون تعیین کننده نوع برش خواهد بود. باید اضافه نمود در صورتی که آماده سازی بافت به درستی انجام شود، بلوک های مومی حاوی نمونه های بافتی کاملاً پایدار بوده و می توان آنها را مدت ها ذخیره نمود.

پوشش دادن لام های شیشه ای

- اغلب برش های بافتی روی لام های شیشه ای قرار می گیرند. مواد مختلفی جهت پوشش این لام ها به کار می رود. این کار کمک می کند تا در مراحل بعدی رنگ آمیزی، نمونه ها از سطح لام شسته نشوند
- آلبومین تخم مرغ متداول ترین ماده ای است که برای پوشاندن سطح لام ها به کار می رود و باعث چسبیدن نمونه به سطح لام می شود

برش گیری

- برش های پایه در بافت شناسی در انواع زیر گرفته می شوند:
- برش های طولی (longitudinal or sagittal section) که در آن برش در امتداد محور بلند ساختار انجام می گیرد
- برش های عرضی (cross or transverse section) که در آن برش در امتداد محور کوتاه ساختار انجام می گیرد
- برش مورب (oblique section) که در آن صفحه برش نسبت به محور کوتاه یا بلند ساختار مایل قرار می گیرد

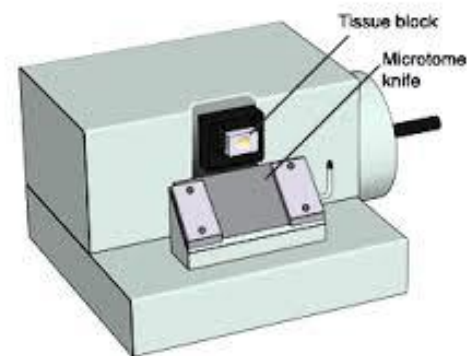
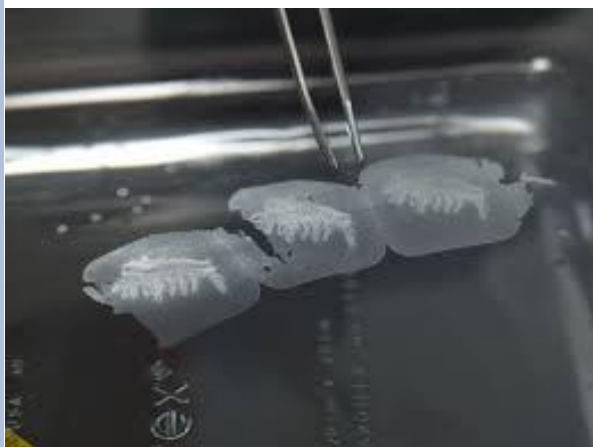

برش گیری و انتقال برش ها روی لام پوشش داده شده

دستگاه میکروتوم و نواری از
برش های سریالی از نمونه
بافت موجود در پارافین

شناور سازی برش های
خارج شده از دستگاه
میکروتوم روی آب گرم

انتقال برش ها از روی
سطح آب به لام پوشش
داده شده که به این عمل
MOUNTING گویند

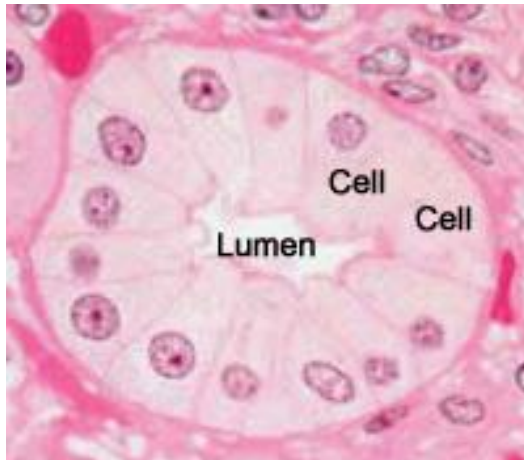
رنگ آمیزی (STAINING)

- بیشتر سلول ها بی رنگ یا شفاف هستند، بنابراین برای قابل مشاهده شدن باید رنگ آمیزی شوند. تکنیک های رنگ آمیزی بر دو دسته هستند:
 - رنگ آمیزی غیر اختصاصی: در این حالت، انواع سلول ها به یک روش رنگ آمیزی می شوند
 - رنگ آمیزی اختصاصی: در این حالت، گروه های شیمیایی یا مولکول های خاصی در سلول یا بافت رنگ آمیزی می شوند
- رنگ آمیزی معمولاً به وسیله رنگ هایی انجام می گیرد که برخی اجزاء سلول را به رنگ روشن تری در می آورد، همراه با رنگ هایی که بقیه اجزاء سلول را تیره تر رنگ می کند
- رنگ های اسیدی و بازی:
 - رنگ های اسیدی با اجزاء بازی یا کاتیونیک سلول واکنش نشان می دهند. پروتئین ها یا سایر اجزاء سیتوپلاسم بازی هستند و بنابراین به رنگ های اسیدی متصل می شوند
 - رنگ های بازی با اجزاء اسیدی یا آنیونیک سلول واکنش نشان می دهند. اسیدهای نوکلئیک اسیدی هستند و بنابراین به رنگ های بازی متصل می شوند.

رنگ آمیزی هماتوکسیلین - ائوزین (H&E)

- H&E نوعی رنگ آمیزی غیر اختصاصی بسیار متداول است که در آن از دو رنگ هماتوکسیلین و ائوزین استفاده می شود
- ائوزین رنگ اسیدی است و دارای بار منفی است. این رنگ ساختارهای بازی (یا اسیدوفیل) را به رنگ قرمز یا صورتی در می آورد. این ساختارها گاهی ائوزینوفیلیک هم نامیده می شوند
- هماتوکسیلین به عنوان یک رنگ بازی در نظر گرفته می شود. از این رنگ برای رنگ آمیزی ساختارهای اسیدی (یا بازوفیل) به رنگ بنفش استفاده می شود
- بنابراین در این روش رنگ آمیزی، DNA در هسته و RNA در ریبوزوم ها بنفش رنگ و بقیه اجزاء سیتوپلاسم صورتی می شوند

مراحل رنگ آمیزی

- قبل از شروع رنگ آمیزی نمونه سوار شده روی لام در گزیل قرار می گیرد تا پارافین خارج شود
- سپس با گذراندن نمونه سوار شده روی لام از الکل هایی که به ترتیب از غلظت زیاد به کم مرتب شده اند، نمونه آبدهی می شود
- پس از آن رنگ آمیزی مد نظر انجام می گیرد

○ پس از خاتمه رنگ آمیزی نیز دوباره از نمونه ها آگیری می شود و در پایان باز هم در گزیل قرار می گیرند

لامل گذاری

- برای چسباندن لامل به سطح نمونه از چسب انتلان یا کانادابالزام استفاده می شود
- استفاده از یک قطره کوچک از هر یک از این مواد کافی است
- باید دقت نمود زیر لامل حباب هوا وارد نشود

